

[Knud Lind]

100.000 kemiske stoffer og blandinger, hvortil kommer et endnu større antal varer, hvori disse stoffer og produkter indgår.

Jeg skal derfor anbefale, at Folketinget i dag stemmer ja til Fremskridtspartiets ændringsforslag under nr. 2 om, at § 10 a om miljømærke og miljømærkenavn helt udgår.

Fremskridtspartiet har også under nr. 5 fremsat et ændringsforslag om et nyt stk. 4 i § 30. Efter § 30 kan ministeren træffe bestemmelse eller fastsætte regler om begrænsning i eller forbud mod salg, import og anvendelse af bestemte kemiske stoffer eller produkter og stille krav til stoffernes renhed og koncentrationen af stofferne og ligeledes fastsætte regler om varens indhold eller afgivelse af et bestemt kemisk stof eller produkt, herunder at det ikke må sælges eller anvendes til nærmere bestemte formål. Ud over at § 30 fra EF's side kan fortolkes som en vilkårlig, teknisk handelshindring i den foreliggende form, så mener Fremskridtspartiet, at der kun bør kunne ske sådanne fastsættelser af salg eller anvendelsesbegrænsninger efter § 30, såfremt dette kan ske uden væsentlige samlede meromkostninger for virksomhederne og forbrugerne. Det er en af de ting, vi mener man bør stå fast på.

I ændringsforslag nr. 6 har vi foreslået, at § 30 c helt udgår, idet § 30 c er en meget vilkårlig forbudsparagraf, som går langt videre end § 30. Efter § 30 c kan ministeren, selv om der ikke er fare for sundheden eller fare for skade på miljøet, alligevel lave regler om begrænsning i eller forbud mod salg eller anvendelse af stoffer eller produkter eller varer, og der kræves ikke – ligesom i § 30 – kvalificerede sundheds- eller miljømæssige betænkeligheder ved forekomsten eller anvendelsen af de pågældende stoffer eller produkter. Der er altså en meget vigtig forskel imellem § 30 og § 30 c. Det vil reelt sige, at der i § 30 kræves kvalificerede sundheds- eller miljømæssige betænkeligheder, men i § 30 c kræves disse kvalificerede sundheds- eller miljømæssige betænkeligheder ikke. Alligevel kan man foretage indgreb, hvis der efter miljøministerens eller ministeriets overbevisning findes egnede alternativer.

Vi er i Fremskridtspartiet overbevist om, at § 30 c vil blive misbrugt, når en eller anden miljøprofet i fjernsynet lyser en miljøforbandelse over et eller andet stof som f.eks. i asbestsagen.

§ 30 c vil i høj grad også kunne misbruges af miljøministeren til f.eks. at presse aftaler igennem med plastindustrien om at nedsætte PVC-forbruget til det halve senest i 1992 fulgt op af en total afvikling over en kortere årrække. Dette skal ses på baggrund af, at f.eks. Miljøstyrelsen for 4 år siden beregnede udslippet på landsplan til hele 1,5 kg, hvorefter det senere har vist sig, at det kun ligger på ca. 100 g om året på landsplan.

Folketinget har ikke fået denne redegørelse, den er stadig væk hemmeligholdt, men vi håber selvfølgelig, at ministeren på et eller andet tidspunkt kommer frem med den. Selv med disse nye oplysninger fastholder miljøministeren og dennes rådgivere i Miljøministeriet sin hovsaløsning om, at industrien skal halvere forbruget af PVC i den danske plastindustri. Det er vi af gode grunde imod i Fremskridtspartiet.

Lis Noer Holmberg (CD):

CD er enig med Fremskridtspartiet i deres bemærkninger vedrørende § 30 c, og om, at den skal udgå. Vi mener, at den er for vidtgående og kan give problemer for industriens produktion og produktudvikling. Vi betragter det som en indgriben i den private produktionsret og mener, at denne paragraf må sløjfes.

Vi kan altså støtte Fremskridtspartiets ændringsforslag herom.

Knud Lind (FP):

Fremskridtspartiet er meget glad for, at CD har taget det standpunkt, som de har. Vi mener, det er meget fornuftigt. CD vil ligesom Fremskridtspartiet selvfølgelig ikke være med til den slags miljøpolitiske korstog mod f.eks. PVC-industrien, der leverer 96 pct. af produktionen til eksport.

Går ministerens lovforslag rent igennem, betyder det reelt, at PVC-produktionen i løbet af de næste 3-4 år må flytte fra Danmark, fordi man ikke ønsker at udvide firmaerne i Danmark med en så truende usikkerhed hængende over hovedet. Det er faktisk noget af det, PVC-industrien har udtalt til »Ingeniøren« som noget, der står helt fast, men ministeren fortsætter sit miljøkorstog.

Man får til tider det indtryk, at den borgerlige regering har sat sig det mål: Hvordan kommer vi hurtigst af med den danske industri? Hvordan får vi hurtigst muligt industrien til at